

Čís. 11017.

Usnesení nižších soudů, jimiž byla vydána odevzdací listina bez průkazu předepsaného § 159 nesp. říz., odporují zřejmě zákonu. Lhostejno, zda odkazovník tvrdí, či netvrdí, že utrpěl újmu anebo že mu újma hrozí, aniž záleží na tom, že na odkázaný dům bylo vloženo vlastnické právo pro odkazovníka. Jest na pozůstalostním soudě, by se postaral o výkaz neb o prohlášení odkazovníka, že byly splněny anebo zajištěny užitky z nemovitosti.

Odkazovník není oprávněn súčastniti se zřizování soupisu a odhadu odkázané nemovitosti.

(Rozh. ze dne 21. září 1931, R I 627/31.)

Proti usnesení pozůstalostního soudu, jímž byla vydána odevzdací listina, stěžovala si finanční prokuratura v zastoupení římsko-katolického kostela v Ú., jemuž zůstavitelka odkázala dům. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Finanční prokuratura vytýká rekurse předčasnost vydání odevzdací listiny, ježto jí jako povolanému zástupci kostela nebyla v řízení pozůstalostním poskytnuta možnost účasti při správném ocenění domu odkázaného kostelu, a že před vydáním odevzdací listiny nebylo vykázáno, že dům byl vydán odkazovníku i s užitky, patřícími mu ode dne úmrtí. Stížnost není důvodná. Podle zákona (§§ 95 a 152 nesp. říz.) neměl odkazovník právní nárok na obeslání k inventuře a k projednání pozůstalosti a ani v podáních finanční prokuratury ze dne 20. srpna 1927 a ze dne 19. května 1928 nebyl k tomu cíli učiněn návrh. Předpoklady pro vydání odevzdací listiny jsou uvedeny v § 174 nesp. říz., výkaz dědického práva a výkaz o splnění všech povinností dědici náležejících, t. j. v souzeném případě podle § 159 nesp. říz. vzhledem k obsahu stížnosti, že byl splněn nebo zajištěn odkaz domu kostelu. Tomuto požadavku bylo učiněno zadost tím, že odevzdací listina má doložku, podle níž se má vložiti na dům vlastnické právo pro řím. katolický děkanský kostel v U. Nerozhodné jest, že pro nabytí knihovního práva vlastnického odkazovníku správně měla býti vydána oddělená listina podle § 178 nesp. říz. Podle odevzdací listiny bylo podle usnesení okresního soudu v U. ze dne 30. září 1930 vloženo právo vlastnické pro kostel. Šetřením jest zjištěno, že zaplacen byl odkaz 3.000 Kč na mše a že vydán byl děkanství tomu odkázaný obraz. Ohledně užitků z domu ve stížnosti se ani netvrdí, že odkazovník utrpěl újmu, nebo, že mu újma hrozí (§ 9 nesp. říz.). Ohledně úroků z mešní nadace jest oprávněným podle posledního pořízení děkan osobně. Pro zrušení odevzdací listiny není zákonného důvodu.

Nejvyšší soud zrušil usnesení obou nižších soudů a uložil pozůstalostnímu soudu, by zařídil další podle § 159 nesp. říz.

Důvody:

Co do oprávnění finanční prokuratury ke stížnostem v této věci poukazuje se na nařízení min. spravedlnosti ze dne 11. června 1902, čís. 27

m. v. (viz str. 142 Kompasového vydání nesporného řízení), dále na rozhodnutí čis. 9.317 sb. n. s. Napadené usnesení a jím potvrzené usnesení pozůstalostního soudu, jímž byla vydána odevzdací listina bez průkazu předepsaného § 159 pat. o nesp. řízení, odporují zřejmě tomuto zákonnému předpisu, a jest tím splněn předpoklad § 16 nesp. říz. Povolací stížnosti bylo vyhověti, ovšem nikoli přímo zrušením odevzdací listiny, nýbrž zrušením opatření (usnesení) ji vydávajícího. Ze spisů jest patrné, že při odkazu domu č. p. 200 v K. (jen o tomto odkazu mluví se ve stížnostech finanční prokuratury) šlo o odkaz podle §§ 685 obč. zák. a podle § 159 pat. o nesp. říz., dále že před vydáním odevzdací listiny nebylo prokázáno zaplacení nebo zajištění odkazu, pokud se týče užitků z něho ode dne úmrtí zůstavitelky až do zaplacení nebo do vydání. Dosud není vykázáno zaplacení výtěžků z domu čis. 200 v K. Nezáleží na tom, zda odkazovník tvrdí či netvrdí, že utrpěl újmu anebo že mu újma hrozí, neboť přesný předpis § 159 pat. vylučuje podobné úvahy. Nezáleží na tom, že na dům čis. 200 v K. bylo vloženo vlastnické právo pro odkazovníka, neboť tím nedošlo ani k splnění ani k zajištění užitků z domu toho za uvedenou dobu. Pozůstalostní soud nechť se postará o výkaz aneb o prohlášení finanční prokuratury, že byly splněny nebo zajištěny užitky z nemovitosti za uvedenou dobu, a teprve pak nechť znova učiní opatření nařizující, by pozůstalost byla odevzdána dědici. Pokud stěžovatelka napadá jako nesprávný názor rekursního soudu, že odkazovník nemá oprávnění zúčastniti se zřizování scupisu a odhadu nemovitosti, jest ji poukázati na rozhodnutí čis. 4179 sb. n. s.

Čís. 11018.

Vlastník domu není povinen trpěti reklamní opatření, jimiž se hyzdí estetický vzhled domu, při čemž jest přihlížeti k tomu, co za nynějších poměrů, hledíc zejména i k dnešnímu nazírání na prospěšnost po případě i na nutnost reklamy, lze a jest pokládati za přípustné a věci přiměřené.

(Rozh. ze dne 21. září 1931, Rv I 1222/30.)

Majitel domu domáhal se na nájemníku, majiteli realitní kanceláře, by bylo uznáno právem, že žalovanému nepřísluší právo používat k reklamním účelům oken bytu žalovaným najatého a že jest proto povinen odstraniti reklamní nápisy úplně beze stop s okenních tabulí čtyř oken bytu jím najatého a uvést okna do původního stavu. Procesní soud první stolice žalobu zamítl. Důvody: Soud zjistil, že dům jest jednopatrový, v přízemí jsou krámy a jest umístěno více firemních tabulek, mezi nimiž i tři tabulky žalovaného a v prvním patře ze šesti oken jsou čtyři zvenčí popsány nápisy barvou bílou a nepatrná část z nich barvou zelenou a červenou. Podle posudku znalce má soud zjištěno, že nápisy na oknech jsou odbornicky napsány barvami nevtíravými, že nápisy ty neporušují estetický vzhled domu a ani vzhled domu